Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/21/ES**

ze dne 7. března 2002

o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)

(Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007	L 171	32	29.6.2007
►**M2**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 544/2009 ze dne 18. června 2009	L 167	12	29.6.2009

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/21/ES

ze dne 7. března 2002

o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Současný předpisový rámec pro telekomunikace byl úspěšný ve vytváření podmínek pro účinnou hospodářskou soutěž v odvětví telekomunikací v průběhu přechodu z monopolu na plnou hospodářskou soutěž.

(2) Dne 10. listopadu 1999 předložila Komise Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů sdělení nazvané „Směrem k novému rámci pro infrastrukturu elektronických komunikací a pro doplňkové služby — přezkoumání sdělení za rok 1999“. V tomto sdělení přezkoumala Komise stávající předpisový rámec pro telekomunikace v souladu se svými povinnostmi podle článku 8 směrnice Rady 90/387/EHS ze dne 28. června 1990 o vytvoření vnitřního trhu telekomunikačních služeb zavedením otevřeného přístupu k telekomunikační síti ([4]). Předložila k veřejné konzultaci i řadu politických návrhů pro nový předpisový rámec pro infrastrukturu elektronických komunikací a pro doplňkové služby.

(3) Dne 26. dubna 2000 předložila Komise Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů sdělení o výsledcích veřejné konzultace týkající se přezkoumání sdělení za rok. 1999 a hlavních směrech pro nový předpisový rámec. Sdělení shrnulo výsledky veřejné konzultace a stanovilo některé klíčové orientační body pro přípravu nového rámce pro infrastrukturu elektronických komunikací pro a doplňkové služby.

(4) Evropská rada na zasedání v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 upozornila na potenciál pro růst, konkurenceschopnost a vytváření nových pracovních příležitostí spojený s přechodem na digitální ekonomiku, která je založena na znalostech. Zdůraznilo zejména význam přístupu evropských podniků a občanů k levné komunikační infrastruktuře světové úrovně a k širokému okruhu služeb.

(5) Konvergence odvětví telekomunikací, médií a informačních technologií znamená, že všechny přenosové sítě a služby by měly být

([1]) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 198 a Úř. věst. C 270 E, 25.9.2001, s. 199.
([2]) Úř. věst. C 123, 25.4.2001, s. 56.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 1. března 2001 (Úř. věst. C 277, 1.10.2001, s. 91), společný postoj Rady ze dne 17. září 2001 (Úř. věst. C 337, 30.11.2001, s. 34) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 14. února 2002.
([4]) Úř. věst. L 192, 24.7.1990, s. 1. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/51/ES (Úř. věst. L 295, 29.10.1997, s. 23).

▼B

předmětem jediného předpisového rámce. Předpisový rámec sestává z této směrnice a čtyř zvláštních směrnic: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) ([1]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ([2]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ([3]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací ([4]), (dále jen „zvláštní směrnice“). Je nezbytné oddělit regulaci přenosu od regulace obsahu. Tento rámec se proto nezabývá obsahem služeb, který je poskytován po sítích elektronických komunikací prostřednictvím služeb elektronických komunikací, jako je obsah rozhlasového a televizního vysílání, finanční služby a některé služby informační společnosti, a proto jím nejsou dotčena opatření týkající se takových služeb přijatá na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právem Společenství, s cílem podporovat kulturní a jazykovou rozmanitost a zajistit ochranu mediální plurality. Obsahem televizních programů se zabývá směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ([5]). Oddělením regulace přenosu od regulace obsahu není dotčeno zohlednění vazeb, které mezi nimi existují, zejména pro zaručení mediální plurality, kulturní rozmanitosti a ochrany spotřebitele.

(6) Audiovizuální politika a regulace obsahu se provádí s ohledem na cíle obecného zájmu, jako jsou svoboda projevu, mediální pluralita, nestrannost, kulturní a jazyková rozmanitost, sociální začlenění, ochrana spotřebitele a ochrana nezletilých. Sdělení Komise „Zásady a pokyny pro audiovizuální politiku Společenství v digitálním věku“ a závěry Rady ze dne 6. června 2000, které sdělení příznivě přijaly, stanoví klíčové kroky, které má Společenství učinit k provedení své audiovizuální politiky.

(7) Ustanoveními této směrnice a zvláštních směrnic není dotčena možnost členských států přijmout nezbytná opatření, aby tak zajistily ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů, ochranu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti a umožnily vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů, včetně zavedení zvláštních a přiměřených povinností pro poskytovatele služeb elektronických komunikací vnitrostátními regulačními orgány.

(8) Tato směrnice se nevztahuje na zařízení, která spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody ([6]), vztahuje se však na zařízení určená pro spotřebitele, která se používají pro digitální televizi. Je důležité, aby regulační orgány vyzývaly operátory sítí a výrobce koncových zařízení k tomu, aby spolupracovali v zájmu usnadnění přístupu zdravotně postižených uživatelů ke službám elektronických komunikací.

([1]) Viz strana 21 tohoto Úředního věstníku.
([2]) Viz strana 7 tohoto Úředního věstníku.
([3]) Viz strana 51 tohoto Úředního věstníku.
([4]) Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60).
([6]) Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

▼B

(9) Na služby informační společnosti se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) ([1]).

(10) Definice „služby informační společnosti“ v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti ([2]) zahrnuje širokou škálu hospodářských činností, které probíhají on-line. Většina těchto činností nespadá do oblasti působnosti této směrnice, protože nespočívají zcela nebo převážně v přenášení signálů po sítích elektronických komunikací. Tato směrnice se vztahuje na hlasové telefonní služby a služby přenosu elektronické pošty. Týž podnik, například poskytovatel služby Internetu, může nabízet jak služby elektronických komunikací, jako je například přístup na Internet, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je poskytování obsahu využívající Internet.

(11) V souladu se zásadou oddělení regulačních a provozních funkcí by měly členské státy zaručit nezávislost vnitrostátního regulačního orgánu nebo orgánů, aby byla zajištěna nestrannost jejich rozhodnutí. Tímto požadavkem na nezávislost nejsou dotčeny institucionální autonomie a ústavní povinnosti členských států nebo zásada neutrality s ohledem na úpravu vlastnictví jednotlivých členských států, jak je stanovena v článku 295 Smlouvy. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít přístupné všechny nezbytné zdroje, tj. pracovníky, odborné znalosti a finanční prostředky, k plnění svých úkolů.

(12) Každá strana, která podléhá rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, by měla mít právo se odvolat k subjektu, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Tímto subjektem může být soud. Mimo to by každý podnik, který se domnívá, že jeho žádosti o udělení práv na instalování zařízení nebyly vyřízeny v souladu se zásadami, které stanoví tato směrnice, měl mít právo odvolat se proti takovým rozhodnutím. Tímto odvolacím řízením není dotčeno rozdělení pravomocí v rámci vnitrostátních soudních systémů ani práva právnických nebo fyzických osob podle vnitrostátního práva.

(13) Vnitrostátní regulační orgány musí shromažďovat informace od účastníků trhu, aby mohly účinně plnit své úkoly. Takové informace může být potřebné shromažďovat i jménem Komise, aby mohla plnit své povinnosti vyplývající z práva Společenství. Žádosti o informace by měly být přiměřené a neměly by neúnosně zatěžovat podniky. Informace shromážděné vnitrostátními regulačními orgány by měly být veřejně dostupné, s výjimkou případů, kdy jsou důvěrné podle vnitrostátních právních předpisů o přístupu veřejnosti k informacím a kdy podléhají právním předpisům Společenství a vnitrostátním právním předpisům o obchodním tajemství.

(14) Informace, které vnitrostátní regulační orgán považuje podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství o obchodním tajemství za důvěrné, se smějí vyměňovat s Komisí a jinými vnitrostátními regulačními orgány pouze tehdy, pokud je taková výměna nezbytně nutná pro uplatňování ustanovení této směrnice nebo ustanovení zvláštních směrnic. Vyměňované informace by se měly omezovat na informace, které jsou relevantní a přiměřené účelu takové výměny.

([1]) Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice ve znění směrnice 98/48/ES (Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18).

▼B

(15) Je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány konzultovaly navrhovaná rozhodnutí se všemi zainteresovanými stranami a aby zohledňovaly jejich připomínky před přijetím konečného rozhodnutí. S cílem zajistit, aby rozhodnutí na vnitrostátní úrovni neměla nepříznivý vliv na jednotný trh nebo jiné cíle Smlouvy, by vnitrostátní regulační orgány měly oznamovat určité návrhy rozhodnutí Komisi a ostatním vnitrostátním regulačním orgánům a poskytnout jim tak možnost vznést připomínky. Je vhodné, aby vnitrostátní regulační orgány konzultovaly se zainteresovanými stranami všechny návrhy opatření, která mají vliv na obchod mezi členskými státy. Případy, v nichž se uplatňují postupy uvedené v článcích 6 a 7, jsou definovány v této směrnici a ve zvláštních směrnicích. Komise by po konzultaci s Komunikačním výborem měla mít možnost požadovat od vnitrostátního regulačního orgánu, aby vzal zpět návrh opatření, pokud se týká vymezení relevantních trhů nebo označení nebo neoznačení podniků s významnou tržní silou, a pokud by taková rozhodnutí vytvářela překážky pro jednotný trh nebo by byla neslučitelná s právem Společenství, a zejména s cíli politiky, které by měly vnitrostátní regulační orgány sledovat. Tímto postupem není dotčen oznamovací postup stanovený ve směrnici 98/34/ES a právo Komise podle Smlouvy v souvislosti s porušováním práva Společenství.

(16) Vnitrostátní regulační orgány by měly sledovat harmonizovaný soubor cílů a zásad pro podepření svých opatření a měly by v případě nutnosti koordinovat opatření s vnitrostátními regulačními orgány jiných členských států při plnění svých úkolů podle tohoto předpisového rámce.

(17) Činnosti vnitrostátních regulačních orgánů zřízených podle této směrnice a podle zvláštních směrnic přispívají k naplňování cílů širších politik v oblasti kultury, zaměstnanosti, životního prostředí, sociální soudržnosti a územního plánování.

(18) Požadavek, aby členské státy zajistily, že vnitrostátní regulační orgány v co nejvyšší míře zohlední potřebu technologicky neutrální regulace (tj. takové, která neukládá ani nezvýhodňuje použití konkrétního druhu technologie), nevylučuje přijetí přiměřených kroků na podporu určitých zvláštních služeb v případech, kdy je to odůvodněné, například u digitální televize jako prostředku ke zvýšení účinnosti využití spektra.

(19) Rádiové frekvence jsou základním předpokladem pro rádiové služby elektronických komunikací a frekvence související s takovými službami by proto měly být přidělovány vnitrostátními regulačními orgány podle harmonizovaného souboru cílů a zásad, jimiž se řídí jejich činnost, jakož i podle objektivních, průhledných a nediskriminačních kritérií, která zohledňují demokratické, sociální, jazykové a kulturní zájmy týkající se využití frekvencí. Je důležité, aby byly rozdělování a přidělení rádiových frekvencí řízeny co nejúčinněji. Převod rádiových frekvencí může být účinným prostředkem pro zvyšování účinnosti využívání spektra, pokud jsou zavedena dostatečná opatření na ochranu veřejného zájmu, zejména potřeby zajistit průhlednost takových převodů a regulační dohled nad nimi. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) [1] stanoví rámec pro harmonizaci rádiových frekvencí a opatření přijatá na základě této směrnice by měla směřovat k usnadnění prací prováděných podle daného rozhodnutí.

(20) Pro podniky je nezbytný přístup k číslovacím zdrojům na základě průhledných, objektivních a nediskriminačních kritérií, aby si mohly konkurovat v odvětví elektronických komunikací. Všechny prvky národních číslovacích plánů by měly být spravovány

[1] Viz strana 1 tohoto Úředního věstníku.

▼B

vnitrostátními regulačními orgány, včetně kódů uzlů používaných při síťovém adresování. Pokud je třeba harmonizovat číslovací zdroje ve Společenství na podporu rozvoje celoevropských služeb, může Komise přijmout technická prováděcí opatření v rámci svých výkonných pravomocí. Je-li to vhodné k zajištění úplné celosvětové interoperability služeb, měly by jednotlivé členské státy koordinovat své postoje v souladu se Smlouvou při jednáních v mezinárodních organizacích a na mezinárodních fórech, na nichž se přijímají rozhodnutí týkající se číslování. Ustanovení této směrnice nezakládají žádné nové pravomoci pro vnitrostátní regulační orgány v oblasti internetových jmen a adres.

(21) Členské státy mohou mimo jiné využívat konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení pro přidělení rádiových frekvencí, jakož i čísel s mimořádnou hospodářskou hodnotou. Při správě takových systémů by měly vnitrostátní regulační orgány zohledňovat článek 8.

(22) Je třeba zajistit, aby byly přístupné včasné, nediskriminační a průhledné postupy pro udělování práv na instalování zařízení, aby byly zaručeny podmínky pro korektní a účinnou hospodářskou soutěž. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani vnitrostátní právní předpisy, jimiž se řídí vyvlastnění nebo užívání nemovitého majetku, běžný výkon vlastnických práv a běžné užívání veřejných statků, ani zásada neutrality ve vztahu k úpravě vlastnictví v členských státech.

(23) Sdílení zařízení může být výhodné z důvodů územního plánování, veřejného zdraví nebo životního prostředí a mělo by být podporováno vnitrostátními regulačními orgány na základě dobrovolných dohod. V případech, kdy je podnikům odpírán přístup ke schůdným alternativám, může být vhodné zavést povinné sdílení zařízení nebo nemovitého majetku. To mimo jiné zahrnuje fyzické společné umístění a sdílení kabelovodů, budov, stožárů, antén nebo anténních systémů. Povinné sdílení zařízení nebo nemovitého majetku by mělo být ukládáno podnikům teprve po důkladné veřejné konzultaci.

(24) Pokud se od mobilních operátorů požaduje, aby sdíleli věže nebo stožáry z důvodů ochrany životního prostředí, může takové nařízené sdílení vést ke snížení maximálních úrovní vysílacího výkonu povoleného pro jednotlivé operátory z důvodů veřejného zdraví, což na druhé straně může vyžadovat na operátorech, aby instalovali více vysílacích míst s cílem zajistit celoplošné pokrytí.

(25) Za jistých okolností jsou zapotřebí povinnosti *ex ante*, aby byl zajištěn rozvoj konkurenčního trhu. Definice významné tržní síly ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) ([1]) prokázala svou účinnost v počátečních fázích otevírání trhu jako práh pro povinnosti *ex ante*, ale nyní je třeba ji přizpůsobit tak, aby vyhovovala složitějším a dynamičtějším trhům. Z tohoto důvodu je definice použitá v této směrnici ekvivalentní pojmu dominantního postavení, jak je definován v judikatuře Soudního dvora a Soudu prvního stupně Evropských společenství.

(26) Dominantní postavení mohou společně zaujímat dva nebo více podniků nejen tehdy, když existují strukturální nebo jiné vazby mezi nimi, ale i tehdy, když struktura relevantního trhu vede ke koordinačním účinkům, tj. podporuje souběžné nebo spojené protisoutěžní chování na trhu.

([1]) Úř. věst. L 199, 26.7.1997, s. 32. Směrnice ve znění směrnice 98/61/ES (Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 37).

▼B

(27) Je nezbytné, aby byly regulační povinnosti *ex ante* ukládány pouze v případě, kdy neexistuje účinná hospodářská soutěž, tj. na trzích, na nichž se nachází jeden nebo více podniků s významnou tržní silou, a kde nápravná opatření vnitrostátního práva nebo práva Společenství v oblasti hospodářské soutěže nepostačují k řešení daného problému. Je proto nezbytné, aby Komise vypracovala v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže pokyny na úrovni Společenství, kterými se budou řídit vnitrostátní regulační orgány při hodnocení účinnosti hospodářské soutěže na daném trhu a při posuzování významné tržní síly. Vnitrostátní regulační orgány by měly analyzovat, zda je trh určitého produktu nebo služby účinně konkurenční v dané zeměpisné oblasti, která může zahrnovat celé území dotyčného členského státu nebo jeho část nebo přilehlé části území členských států posuzovaných jako celek. Analýza účinné hospodářské soutěže by měla obsahovat analýzu toho, zda je trh perspektivně konkurenční, a tedy zda je případný nedostatek účinné hospodářské soutěže trvalým jevem. Pokyny se budou zabývat i otázkou nově vznikajících trhů, na nichž by fakticky účastník s vedoucím postavením na trhu mohl mít značný podíl na trhu, ale nemohly by mu být ukládány nepřiměřené povinnosti. Komise by měla pravidelně přezkoumávat pokyny, aby zajistila, že budou trvale odpovídat rychle se rozvíjejícímu trhu. Vnitrostátní regulační orgány budou muset vzájemně spolupracovat, pokud se zjistí, že relevantní trh je nadnárodní.

(28) Při určování toho, zda má podnik významnou tržní sílu na určitém trhu, by měly vnitrostátní regulační orgány postupovat v souladu s právem Společenství a v co nejvyšší míře zohledňovat pokyny Komise.

(29) Společenství a členské státy přijaly závazky týkající se norem a předpisového rámce pro telekomunikační sítě a služby v rámci Světové obchodní organizace.

(30) Normalizace by měla především zůstat procesem, který se řídí potřebami trhu. Mohou však vzniknout situace, kdy je vhodné vyžadovat dodržování určitých norem na úrovni Společenství pro zajištění interoperability na jednotném trhu. Na vnitrostátní úrovni podléhají členské státy ustanovením směrnice 98/34/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/47/ES ze dne 24. října 1995 o užívání norem pro přenos televizních signálů [1] neuložila žádný zvláštní systém pro přenos digitální televize ani zvláštní požadavky na doplňkové služby. Prostřednictvím Skupiny pro digitální obrazové vysílání vyvinuli evropští účastníci trhu skupinu televizních přenosových systémů, které byly normalizovány Evropským institutem pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) a staly se doporučeními Mezinárodní telekomunikační unie. Každé rozhodnutí nařizující uplatňování takových norem by mělo být vydáno teprve po důkladné veřejné konzultaci. Postupy normalizace podle této směrnice nejsou dotčena ustanovení směrnice 1999/5/ES, směrnice Rady 73/23/EHS ze dne 19. února 1973 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí [2] a směrnice Rady 89/336/EHS ze dne 3. května 1989 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility [3].

(31) Interoperabilita digitálních interaktivních televizních služeb a zařízení rozšiřujících vlastnosti digitální televize na spotřebitelské úrovni by měla být podporována, aby byl zajištěn volný tok informací, mediální pluralita a kulturní rozmanitost. Je žádoucí, aby spotřebitelé mohli přijímat bez ohledu na režim

[1] Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 51.
[2] Úř. věst. L 77, 26.3.1973, s. 29.
[3] Úř. věst. L 139, 23.5.1989, s. 19.

▼B

přenosu všechny digitální interaktivní televizní služby s ohledem na technologickou neutralitu, budoucí technologický pokrok, potřebu podporovat zavedení digitální televize a stav hospodářské soutěže na trzích služeb digitální televize. Operátoři platformy digitální interaktivní televize by měli usilovat o zavedení otevřených rozhraní pro aplikační programy (API), která vyhovují normám nebo specifikacím přijatým evropským normalizačním orgánem. Přechod ze stávajících API na nová otevřená API by měl být podporován a organizován, například prostřednictvím memorand o porozumění mezi všemi danými účastníky trhu. Otevřená API usnadňují interoperabilitu, tj. přenositelnost interaktivního obsahu mezi přenosovými mechanismy, a plnou funkčnost tohoto obsahu u zařízení rozšiřujících vlastnosti digitální televize. Měla by však být zohledněna nutnost nebránit fungování přijímacího zařízení a chránit jej před škodlivými napadeními, například před viry.

(32) V případě sporu mezi podniky v tomtéž členském státě v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice nebo zvláštní směrnice, například sporu týkajícího se povinností přístupu a propojení nebo prostředků pro předávání seznamů účastníků, by měla mít poškozená strana, která vyjednávala v dobré víře, ale nepodařilo se jí dosáhnout uzavření dohody, možnost obrátit se na vnitrostátní regulační orgán, aby spor vyřešil. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost stranám sporu nařídit řešení. Zásah vnitrostátního regulačního orgánu při řešení sporu mezi podniky, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací v členském státě, by měl směřovat k tomu, aby bylo zajištěno dodržování povinností vyplývajících z této směrnice nebo ze zvláštních směrnic.

(33) Kromě práv na podání opravných prostředků podle vnitrostátního práva nebo práva Společenství je zapotřebí zavést jednoduché řízení, které může být zahájeno na žádost kterékoli strany sporu, k řešení přeshraničních sporů, které přesahují pravomoci jednoho vnitrostátního regulačního orgánu.

(34) „Výbor ONP“ zřízený článkem 9 směrnice 90/387/EHS a Licenční výbor zřízený článkem 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb ([1]) by měly být nahrazeny jediným výborem.

(35) Vnitrostátní regulační orgány a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by si měly navzájem poskytovat informace nezbytné pro uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic, aby tak spolu mohly plně spolupracovat. V souvislosti s výměnou informací, by měl orgán, který je přijal, zajistit tutéž úroveň důvěrnosti jako orgán, který je poskytl.

(36) Komise oznámila svůj záměr založit skupinu evropských regulačních orgánů pro sítě a služby elektronických komunikací, která by vytvořila vhodný mechanismus pro podporu spolupráce a koordinace vnitrostátních regulačních orgánů s cílem podporovat rozvoj vnitřního trhu pro sítě a služby elektronických komunikací a usilovat ve všech členských státech o dosažení jednotného uplatňování ustanovení obsažených v této směrnici a ve zvláštních směrnicích, zejména v oblastech, v nichž dávají vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádějí právní předpisy Společenství, vnitrostátním regulačním orgánům značné pravomoci rozhodovat podle vlastního uvážení při uplatňování příslušných právních předpisů.

(37) Vnitrostátní regulační orgány by měly průhledným způsobem spolupracovat mezi sebou a s Komisí, aby bylo zajištěno jednotné

([1]) Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 15.

▼B

uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve všech členských státech. Tato spolupráce by se mimo jiné mohla uskutečňovat v rámci Komunikačního výboru nebo ve skupině tvořené evropskými regulačními orgány. Členské státy by měly rozhodnout, které subjekty jsou vnitrostátními regulačními orgány pro účely této směrnice a zvláštních směrnic.

(38) Opatřeními, která by mohla nepříznivě ovlivnit obchod mezi členskými státy, se rozumějí opatření, která by mohla přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně ovlivnit charakter obchodování mezi členskými státy způsobem, který by mohl vytvářet překážky pro jednotný trh. Jedná se o opatření, která mají výrazný dopad na operátory nebo uživatele v jiných členských státech, která mimo jiné zahrnují: opatření ovlivňující ceny pro uživatele v jiných členských státech; opatření ovlivňující schopnost podniku usazeného v jiném členském státě poskytovat služby elektronických komunikací, a zejména opatření ovlivňující schopnost nabízet služby v nadnárodním měřítku; opatření ovlivňující strukturu trhu nebo přístup na něj a dopadající na podniky v jiných členských státech.

(39) Ustanovení této směrnice by měla být pravidelně přezkoumávána, zejména s ohledem na určování nutnosti změn zohledňujících měnící se technologické podmínky nebo podmínky na trhu.

(40) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijímána v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(41) Protože cílů navrhovaných opatření, totiž zavedení harmonizovaného rámce pro regulaci služeb a sítí elektronických komunikací, přiřazených zařízení a doplňkových služeb, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států a proto z důvodů rozsahu a účinků opatření jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v daném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(42) Některé směrnice a rozhodnutí v této oblasti by měly být zrušeny.

(43) Komise by měla sledovat přechod ze stávajícího rámce na nový rámec, a zejména může ve vhodný čas předložit návrh na zrušení nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 2887/2000 ze dne 18. prosince 2000 o zpřístupnění účastnického vedení ([2]),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, CÍL A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti a cíl

1. Tato směrnice vytváří harmonizovaný rámec pro regulaci sítí a služeb elektronických komunikací, přiřazených zařízení a doplňkových služeb. Stanoví úkoly vnitrostátních regulačních orgánů a zavádí soubor postupů s cílem zajistit harmonizované uplatňování předpisového rámce v celém Společenství.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 336, 30.12.2000, s. 4.

▼B

2. Touto směrnicí, jakož i zvláštními směrnicemi, nejsou dotčeny povinnosti uložené vnitrostátním právem na základě práva Společenství nebo právem Společenství, které se týkají služeb poskytovaných prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací.

3. Touto směrnicí, jakož i zvláštními směrnicemi, nejsou dotčena opatření přijatá na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právem Společenství se záměrem prosazovat cíle veřejného zájmu, zejména s ohledem na regulaci obsahu a audiovizuální politiku.

4. Touto směrnicí, jakož i zvláštními směrnicemi, nejsou dotčena ustanovení směrnice 1999/5/ES.

▼M2

5. Touto směrnicí a zvláštními směrnicemi nejsou dotčena zvláštní opatření přijatá za účelem regulace mezinárodního roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích ve Společenství.

▼B

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

a) „sítí elektronických komunikací“ rozumějí přenosové systémy, a popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, které umožňují přenos signálů po okruzích, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně Internetu) a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsoupoužívány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasovéa televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace;

b) „nadnárodními trhy“ rozumějí trhy vymezené v souladu s čl. 15 odst. 4, které pokrývají Společenství nebo jeho podstatnou část;

c) „službou elektronických komunikací“ rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání, s výjimkou služeb poskytujících obsah nebo vykonávajících redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací; pojem nezahrnuje služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 směrnice 98/34/ES, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací;

d) „veřejnou komunikační sítí“ rozumí síť elektronických komunikací, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně přístupných služeb elektronických komunikací;

e) „přiřazenými zařízeními“ rozumějí zařízení přiřazená k síti a/nebo službě elektronických komunikací, která umožňují a/nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě a/nebo služby. Zahrnují systémy podmíněného přístupu a elektronické programové průvodce;

f) „systémem podmíněného přístupu“ rozumí každé technické opatření a/nebo ujednání zajišťující přístup ke chráněné službě rozhlasového nebo televizního vysílání ve srozumitelné formě, podmíněný předplatným nebo jinou formou předchozího individuálního oprávnění;

g) „vnitrostátním regulačním orgánem“ rozumí subjekt nebo subjekty, které pověřuje členský stát jakýmikoli regulačními úkoly uloženými touto směrnicí a zvláštními směrnicemi;

▼B

h) „uživatelem“ rozumí právnická nebo fyzická osoba, která používá nebo požaduje veřejně přístupnou službu elektronických komunikací;

i) „spotřebitelem“ rozumí každá fyzická osoba, která používá nebo požaduje veřejně přístupnou službu elektronických komunikací pro účely nespadající do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;

j) „univerzální službou“ rozumí minimální soubor služeb určité kvality, definovaný ve směrnici 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), který je přístupný všem uživatelům bez ohledu na jejich zeměpisné umístění a s přihlédnutím ke zvláštním vnitrostátním podmínkám za dostupnou cenu;

k) „účastníkem“ rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která uzavřela s poskytovatelem veřejně přístupných služeb elektronických komunikací smlouvu o poskytování takových služeb;

l) „zvláštními směrnicemi“ rozumějí směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnice 97/66/ES;

m) „zajišťováním sítě elektronických komunikací“ rozumí zřízení takové sítě, její provozování, dohled nad ní nebo její zpřístupnění;

n) „koncovým uživatelem“ rozumí uživatel, který nezajišťuje veřejné komunikační sítě ani neposkytuje veřejně přístupné služby elektronických komunikací;

o) „zařízením rozšiřujícím vlastnosti digitální televize“ rozumí přídavné zařízení určené pro připojení k televizoru nebo integrovaný digitální televizní přijímač, které umožňují příjem digitálních interaktivních televizních služeb;

p) „rozhraním pro aplikační programy (API)“ rozumějí softwarová rozhraní mezi aplikacemi poskytovanými provozovateli rozhlasového a televizního vysílání nebo poskytovateli služeb a mezi zařízením rozšiřujícím vlastnosti digitální televize určeným pro digitální televizní a rozhlasové služby.

KAPITOLA II

VNITROSTÁTNÍ REGULAČNÍ ORGÁNY

Článek 3

Vnitrostátní regulační orgány

1. Členské státy zajistí, aby každý z úkolů, který je uložen vnitrostátním regulačním orgánům v této směrnici a ve zvláštních směrnicích, byl plněn příslušným subjektem.

2. Členské státy zaručí nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů tím, že zajistí, aby byly právně odlišeny a funkčně nezávislé na všech organizacích, které zajišťují sítě, zařízení nebo poskytují služby elektronických komunikací. Členské státy, které si ponechají ve svém vlastnictví podniky, které zajišťují sítě a/nebo poskytují služby elektronických komunikací, a kontrolu nad nimi, zajistí účinné strukturální oddělení regulační funkce od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány vykonávaly své pravomoci nestranně a průhledně.

4. Členské státy zveřejní úkoly, které mají plnit vnitrostátní regulační orgány, ve snadno přístupné formě, zejména pokud jsou úkoly uloženy několika subjektům. Členské státy popřípadě zajistí, aby ve věcech společného zájmu probíhaly konzultace a uskutečňovala se spolupráce

▼B

mezi těmito orgány, a mezi těmito orgány a vnitrostátními orgány, kterým je uloženo uplatňování právních předpisů na ochranu hospodářské soutěže, a vnitrostátními orgány, kterým je uloženo uplatňování právních předpisů na ochranu spotřebitele. Jestliže je k řešení takových záležitostí zmocněno více orgánů, zajistí členské státy, aby příslušné úkoly každého orgánu byly zveřejněny ve snadno přístupné formě.

5. Vnitrostátní regulační orgány a vnitrostátní orgány na ochranu hospodářské soutěže si vzájemně poskytují informace nezbytné pro uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic. U předávaných informací zajistí přijímající orgán stejnou úroveň důvěrnosti jako orgán, který informaci poskytl.

6. Členské státy oznámí Komisi všechny vnitrostátní regulační orgány, kterým byly svěřeny úkoly podle této směrnice a podle zvláštních směrnic, a jejich odpovídající povinnosti.

Článek 4

Právo na opravný prostředek

1. Členské státy zajistí, aby existovaly na vnitrostátní úrovni účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo podnik zajišťující sítě a/nebo poskytující služby elektronických komunikací, který je dotčen rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí k subjektu rozhodujícímu o opravném prostředku, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Tento subjekt, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena a aby existoval účinný mechanismus pro opravné prostředky. Do rozhodnutí o takovém opravném prostředku zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, pokud subjekt rozhodující o opravném prostředku nerozhodne jinak.

2. Pokud subjekt rozhodující o opravném prostředku uvedený v odstavci 1 nemá charakter soudu, odůvodní vždy své rozhodnutí písemně. Navíc v takovém případě podléhá jeho rozhodnutí soudnímu přezkumu ve smyslu článku 234 Smlouvy.

Článek 5

Poskytování informací

1. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací poskytovaly veškeré informace, včetně finančních informací, nezbytné k tomu, aby vnitrostátní regulační orgány zajistily shodu s ustanoveními této směrnice nebo zvláštních směrnic, nebo s rozhodnutím učiněným podle této směrnice nebo podle zvláštních směrnic. Tyto podniky musí takové informace poskytovat neprodleně na žádost, v časových lhůtách a s takovou úrovní podrobnosti údajů, které požaduje vnitrostátní regulační orgán. Informace požadované vnitrostátním regulačním orgánem musí být přiměřené plnění daného úkolu. Vnitrostátní regulační orgán uvede důvody, které jeho žádost o informace opravňují.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány poskytovaly Komisi, po předložení odůvodněné žádosti, informace, které jsou pro ni nezbytné k plnění úkolů podle Smlouvy. Informace požadované Komisí musí být přiměřené plnění těchto úkolů. Pokud poskytnuté informace odkazují na informace, které byly předtím poskytnuty podniky na žádost vnitrostátního regulačního orgánu, musí být o tom tyto podniky informovány. Komise poskytne informace jinému orgánu v jiném členském státě v nezbytném rozsahu a pokud orgán, který informace poskytuje, výslovně a odůvodněně nepožádá, aby tak nečinila.

▼B

S výhradou požadavků uvedených v odstavci 3 zajistí členské státy, aby informace předložené jednomu regulačnímu orgánu mohly být zpřístupněny jinému takovému orgánu v tomtéž nebo jiném členském státě na základě odůvodněné žádosti v případě, že je nezbytné umožnit oběma orgánům, aby mohly plnit své povinnosti podle práva Společenství.

3. Pokud vnitrostátní regulační orgán považuje informace za důvěrné podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství o obchodním tajemství, zajistí Komise a dotyčné vnitrostátní regulační orgány zachování takové důvěrnosti.

4. Členské státy zajistí, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy o veřejném přístupu k informacím a při dodržení vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství o obchodním tajemství vnitrostátní regulační orgány takové informace zveřejnily s cílem přispět k otevřenému a konkurenčnímu trhu.

5. Vnitrostátní regulační orgány zveřejní podmínky veřejného přístupu k informacím uvedeného v odstavci 4, včetně postupů pro získání takového přístupu.

Článek 6

Mechanismus konzultací a průhlednosti

S výjimkou případů, na které se vztahuje čl. 7 odst. 6, článek 20 nebo článek 21, zajistí členské státy, aby v případě, že mají vnitrostátní regulační orgány v úmyslu přijmout opatření podle této směrnice nebo podle zvláštních směrnic mající výrazný dopad na relevantní trh, byla zainteresovaným stranám poskytnuta příležitost předložit k návrhu opatření v přiměřené lhůtě připomínky. Vnitrostátní regulační orgány zveřejnívnitrostátní pravidla pro konzultační postupy. Členské státy zajistí zřízení jediného informačního místa, jehož prostřednictvím lze vstoupit do všech probíhajících konzultací. Výsledky konzultačního postupu vnitrostátní regulační orgán veřejně zpřístupní, s výjimkou případů důvěrných informací podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství o obchodním tajemství.

Článek 7

Upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací

1. Při plnění svých úkolů podle této směrnice a podle zvláštních směrnic vnitrostátní regulační orgány v nejvyšší míře zohlední cíle, které stanoví článek 8, též pokud se týkají fungování vnitřního trhu.

2. Vnitrostátní regulační orgány přispívají k rozvoji vnitřního trhu tím, že průhledným způsobem spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí, aby zajistily jednotné uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve všech členských státech. Za tímto účelem usilují zejména o to, aby se shodly na nástrojích a nápravných opatřeních, které nejlépe vyhovují při zvládání konkrétních situací na trhu.

3. Vedle konzultace uvedené v článku 6 dá vnitrostátní regulační orgán, pokud má v úmyslu přijmout opatření, která:

a) spadají do oblasti působnosti článků 15 nebo 16 této směrnice, článků 5 nebo 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) nebo článku 16 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), a

b) mají dopad na obchod mezi členskými státy,

Komisi a vnitrostátním regulačním orgánům v ostatních členských státech přístupný zároveň návrh opatření společně s odůvodněním, z něhož opatření vychází, podle čl. 5 odst. 3 a informuje o tom Komisi a ostatní vnitrostátní regulační orgány. Vnitrostátní regulační orgány a Komise mohou předložit připomínky dotyčnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu pouze do jednoho měsíce nebo ve lhůtě uvedené

▼B

v článku 6, je-li tato lhůta delší. Lhůta jednoho měsíce nesmí být prodloužena.

4. Je-li cílem zamýšleného opatření podle odstavce 3:

a) vymezit relevantní trh, který se liší od trhů, které jsou vymezeny v doporučení v souladu s čl. 15 odst. 1, nebo

b) rozhodnout, zda označit či neoznačit podnik jako mající buď samostatně nebo společně s jinými významnou tržní sílu podle čl. 16 odst. 3, 4 nebo 5,

a opatření by mělo dopad na obchod mezi členskými státy a Komise naznačila vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, že soudí, že návrh opatření by vytvořil překážku pro jednotný trh, nebo má-li Komise vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Společenství a zejména s cíli uvedenými v článku 8, pak nebude návrh opatření přijat po dobu dalších dvou měsíců. Tato lhůta nesmí být prodloužena. Během této lhůty může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 přijmout rozhodnutí, kterým požaduje, aby dotyčný vnitrostátní regulační orgán návrh opatření vzal zpět. K tomuto rozhodnutí připojí Komise podrobnou a objektivní analýzu, v níž předloží důvody pro svůj názor, že by návrh opatření neměl být přijat, a připojí konkrétní návrhy na změnu návrhu opatření.

5. Dotyčný vnitrostátní regulační orgán v co nejvyšší míře zohlední připomínky ostatních vnitrostátních regulačních orgánů a Komise a s výjimkou případů podle odstavce 4 může přijmout konečný návrh opatření; v takovém případě jej sdělí Komisi.

6. Za výjimečných okolností, jestliže se vnitrostátní regulační orgán domnívá, že je naléhavá potřeba jednat odchylně od postupu stanoveného v odstavci 3 a 4 v zájmu zajištění hospodářské soutěže a ochrany zájmů uživatelů, může ihned přijmout přiměřená a předběžná opatření. Tato opatření neprodleně sdělí s plným odůvodněním Komisi a ostatním regulačním orgánům. Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu učinit taková opatření trvalými nebo prodloužit dobu jejich použitelnosti podléhá ustanovením odstavců 3 a 4.

KAPITOLA III

ÚKOLY VNITROSTÁTNÍCH REGULAČNÍCH ORGÁNŮ

Článek 8

Cíle politiky a regulační zásady

1. Členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnicích přijímaly vnitrostátní regulační orgány veškerá přiměřená opatření, která směřují k dosažení cílů stanovených v odstavcích 2, 3 a 4. Taková opatření musí být přiměřená daným cílům.

Členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnicích, zejména těch, jejichž cílem je zajištění účinné hospodářské soutěže, vnitrostátní regulační orgány v nejvyšší míře zohlednily potřebu vytvářet předpisy neutrální z hlediska technologie.

Vnitrostátní regulační orgány mohou přispět v rámci svých pravomocí k provádění politik zaměřených na podporu kulturní a jazykové rozmanitosti, jakož i mediální plurality.

2. Vnitrostátní regulační orgány podporují hospodářskou soutěž při zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených zařízení a doplňkových služeb mimo jiné tím, že:

a) zajišťují, aby uživatelé, včetně zdravotně postižených uživatelů, získali maximální výhody z hlediska možnosti volby, ceny a kvality;

▼B

b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací;

c) podporují účinné investice do infrastruktury a podporují inovaci a

d) podporují účinné používání rádiových frekvencí a zdrojů číslování a zajišťují jejich účinnou správu.

3. Vnitrostátní regulační orgány přispívají k rozvoji vnitřního trhu mimo jiné tím, že:

a) odstraňují zbývající překážky pro zajišťování sítí elektronických komunikací, přiřazených zařízení a doplňkových služeb a poskytování služeb elektronických komunikací na evropské úrovni;

b) podporují zřizování a rozvoj transevropských sítí a interoperabilitu celoevropských služeb a spojení konec-konec;

c) zajišťují, aby za srovnatelných okolností nedocházelo k diskriminaci v přístupu k podnikům zajišťujícím sítě a poskytujícím služby elektronických komunikací;

d) průhledným způsobem spolupracují mezi sebou a s Komisí, aby zajistily rozvoj jednotné regulační praxe a jednotného uplatňování této směrnice a zvláštních směrnic.

4. Vnitrostátní regulační orgány prosazují zájmy občanů Evropské unie mimo jiné tím, že:

a) zajišťují, aby všichni občané měli přístup k univerzální službě podle směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě);

b) zajišťují vysokou úroveň ochrany spotřebitelů při obchodních jednáních s dodavateli, zejména zajišťováním dostupnosti jednoduchých a nenákladných postupů pro řešení sporů, které provádí subjekt nezávislý na zúčastněných stranách;

c) přispívají k zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů a soukromí;

d) podporují poskytování jasných informací, zejména požadováním průhlednosti sazeb a podmínek pro používání veřejně přístupných služeb elektronických komunikací;

e) řeší potřeby určitých sociálních skupin, zejména zdravotně postižených uživatelů a

f) zajišťují zachování integrity a bezpečnosti veřejných komunikačních sítí.

Článek 9

Správa rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací

1. Členské státy zajistí na svých územích účinnou správu rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací v souladu s článkem 8. Zajistí, aby se při rozdělování a přidělení takových rádiových frekvencí vnitrostátními regulačními orgány vycházelo z objektivních, průhledných, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

2. Členské státy podporují harmonizaci používání rádiových frekvencí v celém Společenství v souladu s potřebou zajistit jejich účinné a výkonné používání a v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru).

3. Členské státy mohou umožnit podnikům převod práv na používání rádiových frekvencí na jiné podniky.

4. Členské státy zajistí, aby byl záměr podniku převést práva na používání rádiových frekvencí oznámen vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, který je odpovědný za přidělení frekvencí, a aby byl každý převod proveden v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním regu-

▼B

lačním orgánem a byl zveřejněn. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby v důsledku jakýchkoli takových transakcí nebyla narušena hospodářská soutěž. Pokud bylo používání rádiových frekvencí harmonizováno uplatňováním rozhodnutí č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru) nebo jiných opatření Společenství, neznamená jakýkoli takový převod změnu ve používání dané rádiové frekvence.

Článek 10

Přidělování čísel, jmen a adres

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány řídily přidělení všech národních číslovacích zdrojů a správu národních číslovacích plánů. Členské státy zajistí, aby byla poskytnuta odpovídající čísla a skupiny čísel pro všechny veřejně přístupné služby elektronických komunikací. Vnitrostátní regulační orgány zavedou objektivní, průhledné a nediskriminační postupy pro přidělení národních číslovacích zdrojů.

2. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby byly číslovací plány a postupy uplatňovány způsobem, který zaručí rovné zacházení se všemi poskytovateli veřejně přístupných služeb elektronických komunikací. Členské státy zejména zajistí, aby podnik, jemuž byla přidělena určitá skupina čísel, nediskriminoval jiné poskytovatele služeb elektronických komunikací, pokud jde o skupiny čísel používané pro přístup k jejich službám.

3. Členské státy zajistí, aby byly zveřejněny národní číslovací plány a všechny následné dodatky nebo změny k nim, přičemž výjimky jsou možné pouze z důvodů národní bezpečnosti.

4. Členské státy podporují harmonizaci číslovacích zdrojů ve Společenství, kde je to nezbytné pro podporu rozvoje celoevropských služeb. Komise může v této věci přijmout vhodná technická prováděcí opatření v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3.

5. Pokud je to vhodné v zájmu zajištění úplné celkové interoperability služeb, koordinují členské státy své postoje v mezinárodních organizacích a na fórech, na nichž se přijímají rozhodnutí ve věcech týkajících se přidělování čísel, jmen a adres v sítích a službách elektronických komunikací.

Článek 11

Omezení vlastnických práv třetích osob

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán při posuzování:

— žádosti o udělení práv na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat veřejné komunikační sítě, nebo

— žádosti o udělení práv na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat neveřejné sítě elektronických komunikací,

postupoval takto:

— jednal na základě průhledných a veřejně přístupných postupů uplatňovaných bez diskriminace a neprodleně a

— dodržoval zásady průhlednosti a nediskriminace při spojování podmínek s jakýmikoli takovými právy.

Výše uvedené postupy se mohou lišit podle toho, zda žadatel zajišťuje veřejné komunikační sítě či nikoli.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy si orgány veřejné moci nebo místní orgány uchovají vlastnictví v podnicích, které provozují sítě

▼B

a/nebo poskytují služby elektronických komunikací nebo kontrolu nad nimi, existovalo účinné strukturální oddělení funkcí odpovědných za udílení práv uvedených v odstavci 1 od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

3. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné postupy, které umožní podnikům podat opravný prostředek proti rozhodnutím, která se týkají udílení práv na instalování zařízení, k subjektu, který je nezávislý na zúčastněných stranách.

Článek 12

Společné umístění a sdílení zařízení

1. Pokud má podnik zajišťující sítě elektronických komunikací podle vnitrostátních právních předpisů právo na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, nebo může využít výhody postupu pro vyvlastnění nebo využití majetku, podpoří vnitrostátní regulační orgány sdílení takových zařízení nebo majetku.

2. Zejména v případě, kdy je podnikům odepřen přístup ke schůdným alternativám z důvodů ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo z důvodu nutnosti splnit cíle územního plánování, mohou členské státy uložit sdílení zařízení nebo majetku (včetně fyzického společného umístění) podniku, který provozuje síť elektronických komunikací, nebo přijmout opatření usnadňující koordinaci veřejných prací teprve po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž musí být všem zainteresovaným stranám poskytnuta příležitost vyjádřit své názory. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku.

Článek 13

Oddělené účetnictví a finanční zprávy

1. Členské státy požadují od podniků, které poskytují veřejné komunikační sítě nebo veřejně přístupné služby elektronických komunikací a mají zvláštní nebo výhradní práva na poskytování služeb v jiných odvětvích v tomtéž nebo jiném členském státě, aby:

a) vedly oddělené účetnictví pro činnosti spojené se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací v míře, která by byla vyžadována, pokud by tyto činnosti byly prováděny právně nezávislými společnostmi, tak aby byly určeny všechny položky nákladů a výnosů se základem pro jejich výpočet a s použitím podrobných metod přiřazování k činnostem spojeným se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací včetně podrobného rozpisu investičního majetku a strukturálních nákladů, nebo

b) měly strukturálně oddělené činnosti, které jsou spojeny se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací.

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky uvedené v prvním pododstavci na podniky, jejichž roční obrat v činnostech, které jsou spojeny se sítěmi nebo službami elektronických komunikací v členských státech, je nižší než 50 milionů EUR.

2. Pokud podniky, které zajišťují veřejné komunikační sítě nebo poskytují veřejně přístupné služby elektronických komunikací, nepodléhají požadavkům práva společností a nesplňují kritéria stanovená účetními pravidly podle práva Společenství pro malé a střední podniky, vypracovávají své finanční zprávy, předkládají je k nezávislému auditu a zveřejňují je. Audit se provádí v souladu s příslušnými pravidly jednotlivých členských států a Společenství.

▼B

Tento požadavek se vztahuje i na oddělené účetnictví požadované podle odst. 1 písm. a).

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Podniky s významnou tržní silou

1. V případě, že zvláštní směrnice vyžadují od vnitrostátních regulačních orgánů, aby určily v souladu s postupem podle článku 16, zda operátoři disponují významnou tržní silou, použijí se odstavce 2 a 3 tohoto článku.

2. Podnik je považován za podnik s významnou tržní silou, pokud má buď samostatně nebo ve spojení s jinými podniky postavení odpovídající dominantnímu postavení, tj. postavení takové ekonomické síly, která mu umožňuje chovat se ve zjevné míře nezávisle na soutěžitelích, zákaznících a v konečném důsledku i na spotřebitelích.

Zejména při posuzování, zda jsou dva nebo více podniků ve společném dominantním postavení na trhu, postupují vnitrostátní regulační orgány v souladu s právem Společenství a v nejvyšší míře zohledňují pokyny pro analýzu trhu a posuzování významné tržní síly, které Komise zveřejňuje podle článku 15. Kritéria, která mají být použita při posuzování, jsou stanovena v příloze II.

3. Pokud podnik disponuje významnou tržní silou na určitém trhu, lze jej rovněž považovat za podnik s významnou tržní silou na trhu úzce souvisejícím, pokud jsou vazby mezi oběma trhy takové, že umožňují přesouvání síly z jednoho trhu na druhý trh, čímž se posiluje tržní síla daného podniku.

Článek 15

Postup pro vymezení trhu

1. Po veřejné konzultaci a po konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány přijme Komise doporučení o relevantních trzích produktů a služeb (dále jen „doporučení“). Doporučení vymezí v souladu s přílohou I této směrnice ty trhy produktů a služeb v rámci odvětví elektronických komunikací, jejichž vlastnosti mohou opravňovat k uložení regulačních povinností stanovených zvláštními směrnicemi, aniž jsou dotčeny trhy, které lze vymezit v určitých případech podle práva hospodářské soutěže. Komise vymezí trhy v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže.

Komise doporučení pravidelně přezkoumává.

2. Komise nejpozději ke dni vstupu této směrnice v platnost zveřejní pokyny pro analýzu trhu a hodnocení významné tržní síly (dále jen „pokyny“), které musí být v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže.

3. Vnitrostátní regulační orgány vymezí relevantní trhy podle situace v konkrétním členském státě, zejména relevantní zeměpisné trhy na svém území, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže, přičemž v co nejvyšší míře zohlední doporučení a pokyny. Před vymezením trhů, které se liší od trhů, které jsou vymezeny v doporučení, použijí vnitrostátní regulační orgány postupy uvedené v článcích 6 a 7.

4. Po konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 přijmout rozhodnutí, které vymezí nadnárodní trhy.

▼B

Článek 16

Postup pro analýzu trhu

1. Co nejdříve po přijetí doporučení nebo po jeho případné aktualizaci provedou vnitrostátní regulační orgány analýzu relevantních trhů, přičemž v conejvyšší míře zohlední pokyny. Členské státy zajistí, aby tato analýza byla provedena popřípadě ve spolu práci s vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže.

2. Pokud je podle článků 16, 17, 18 nebo 19 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nebo podle článků 7 nebo 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) od vnitrostátních regulačních orgánů požadováno rozhodnutí, zda uložit, zachovat, změnit nebo zrušit povinnosti pro podniky, rozhodnou na základě vlastní analýzy trhu podle odstavce 1 tohoto článku, zda je relevantní trh účinně konkurenční.

3. Pokud vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že je trh účinně konkurenční, neuloží nebo nezachová žádné zvláštní regulační povinnosti uvedené v odstavci 2 tohoto článku. V případech, kdy zvláštní regulační povinnosti pro odvětví již existují, orgán takové povinnosti ukládané podnikům na relevantním trhu zruší. Strany dotčené zrušením těchto povinností o tom musí být v přiměřené lhůtě předem vyrozuměny.

4. Pokud vnitrostátní regulační orgán zjistí, že relevantní trh není účinně konkurenční, určí podle článku 14 podniky s významnou tržní silou na daném trhu a uloží takovým podnikům vhodné zvláštní regulační povinnosti uvedené v odstavci 2 tohoto článku, nebo zachová či změní takové povinnosti, pokud již existují.

5. V případě nadnárodních trhů, které jsou stanoveny v rozhodnutí uvedeném v čl. 15 odst. 4, provedou dotyčné vnitrostátní regulační orgány společně analýzu trhu, přičemž v nejvyšší míře zohlední pokyny a rozhodnou společným postupem o uložení, zachování, změně nebo zrušení regulačních povinností uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

6. Opatření přijatá podle odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku podléhají postupům uvedeným v článcích 6 a 7.

Článek 17

Normalizace

1. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 vypracuje a zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* seznam norem a/nebo specifikací sloužících jako základ pro podporu harmonizovaného zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených zařízení a doplňkových služeb. V případě potřeby může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 a po konzultaci s výborem zřízeným směrnicí 98/34/ES požádat o to, aby byly Evropským výborem pro normalizaci (CEN), Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) a Evropským institutem pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) vypracovány normy.

2. Členské státy podporují používání norem a/nebo specifikací podle odstavce 1 pro poskytování služeb, technických rozhraní a/nebo síťových funkcí v míře nezbytně nutné k zajištění interoperability služeb a k rozšíření možností výběru pro uživatele.

Pokud normy a/nebo specifikace nebyly zveřejněny podle odstavce 1, podporují členské státy používání norem a/nebo specifikací přijatých evropskými normalizačními orgány.

Pokud takové normy a/nebo specifikace neexistují, podporují členské státy používání mezinárodních norem nebo doporučení přijatých Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) nebo Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC).

▼B

V případě, že mezinárodní normy již existují, podporují členské státy evropské normalizační orgány v tom, aby tyto normy nebo jejich příslušné části používaly jako základ pro normy, které vypracovávají, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy nebo jejich příslušné části byly neúčinné.

3. Pokud by nebyly normy a/nebo specifikace uvedené v odstavci 1 odpovídajícím způsobem použity, v důsledku čehož by nebylo možno zajistit interoperabilitu služeb v jednom nebo ve více členských státech, lze použití takových norem a/nebo specifikací učinit povinným podle postupu stanoveného v odstavci 4, v míře nezbytně nutné k zajištění takové interoperability a k rozšíření možností výběru pro uživatele.

4. Pokud má Komise v úmyslu učinit používání určitých norem a/nebo specifikací povinným, zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství* a vyzve všechny dotyčné strany k předložení připomínek. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 učiní použití příslušných norem povinným tím, že je uvede jako závazné normy v seznamu norem a/nebo specifikací zveřejňovaném v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

5. Pokud se Komise domnívá, že normy a/nebo specifikace podle odstavce 1 již nepřispívají k poskytování harmonizovaných služeb elektronických komunikací nebo již neodpovídají potřebám spotřebitelů nebo brání technologickému rozvoji, vyjme je v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 ze seznamu norem a/nebo specifikací podle odstavce 1.

6. Pokud se Komise domnívá, že normy a/nebo specifikace podle odstavce 4 již nepřispívají k poskytování harmonizovaných služeb elektronických komunikací nebo již neodpovídají potřebám spotřebitelů nebo brání technologickémurozvoji, vyjme je v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 ze seznamu norem a/nebo specifikací podle odstavce 1.

7. Tento článek se nevztahuje na žádné základní požadavky, specifikace rozhraní nebo harmonizované normy, na které se vztahují ustanovení směrnice 1999/5/ES.

Článek 18

Interoperabilita digitálních interaktivních televizních služeb

1. V zájmu podpory volného toku informací, mediální plurality a kulturní rozmanitosti členské státy prosazují, aby v souladu s čl. 17 odst. 2:

a) poskytovatelé digitálních interaktivních televizních služeb určených k šíření pro veřejnost ve Společenství na bázi digitální interaktivní televize používali otevřené API nezávisle na způsobu přenosu;

b) poskytovatelé všech zařízení rozšiřujících vlastnosti digitální televize používaných pro příjem digitálních interaktivních televizních služeb na bázi digitální interaktivní televize splňovali otevřené API v souladu s minimálními požadavky odpovídajících norem nebo specifikací.

2. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), členské státy prosazují, aby vlastníci API poskytovali za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek a za přiměřenou úplatu veškeré informace nezbytné k tomu, aby poskytovatelé digitálních interaktivních televizních služeb mohli poskytovat všechny služby podporované API v plně funkční formě.

3. Do jednoho roku ode dne použitelnosti směrnice uvedeného v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci přezkoumá Komise účinky tohoto článku. Pokud nebude odpovídajícím způsobem dosaženo interoperability a možnosti výběru pro uživatele v jednom nebo ve více členských

▼B

státech, může Komise přijmout opatření v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 3 a 4.

Článek 19

Postupy harmonizace

1. Pokud Komise vydá v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2 doporučení členským státům o harmonizovaném provádění ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve snaze podpořit dosahování cílů stanovených v článku 8, zajistí členské státy, aby vnitrostátní regulační orgány při plnění svých úkolů v nejvyšší míře zohlednily tato doporučení. Pokud se vnitrostátní regulační orgán rozhodne neřídit se doporučením, informuje o tom Komisi s odůvodněním svého postoje.

2. Pokud Komise zjistí, že rozdílnost prováděcích předpisů k čl. 10 odst. 4 na vnitrostátní úrovni vytváří překážku pro jednotný trh, může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 přijmout vhodná technická prováděcí opatření.

Článek 20

Řešení sporů mezi podniky

1. V případě sporu, který vznikl v souvislosti s povinnostmi, které vyplývají z této směrnice nebo ze zvláštních směrnic, mezi podniky, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací v členském státě, vydá dotyčný vnitrostátní regulační orgán na žádost kterékoli strany, a aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 2, závazné rozhodnutí řešící spor v nejkratším možném termínu, nejpozději však do čtyř měsíců, s výjimkou mimořádných okolností. Dotyčný členský stát vyžaduje, aby všechny strany plně spolupracovaly s vnitrostátním regulačním orgánem.

2. Členské státy mohou stanovit, že vnitrostátní regulační orgány odmítnou řešení sporu cestou závazného rozhodnutí v případě, že existují jiné mechanismy, včetně mediace, které by lépe přispěly ke včasnému vyřešení sporu v souladu s článkem 8. Vnitrostátní regulační orgán o tom strany neprodleně informuje. Pokud se spor do čtyř měsíců nevyřeší a pokud nebyl předán soudu tou stranou, která usiluje o nápravu, vydá vnitrostátní regulační orgán na žádost kterékoli strany závazné rozhodnutí s cílem vyřešit spor v nejkratším možném termínu, nejpozději však do čtyř měsíců.

3. Při řešení sporu přijme vnitrostátní regulační orgán rozhodnutí směřující k dosažení cílů stanovených v článku 8. Jakékoli povinnosti, které uloží vnitrostátní regulační orgán podnikům při řešení sporu, musí být v souladu s ustanovením této směrnice nebo zvláštních směrnic.

4. Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu musí být zpřístupněno veřejnosti s ohledem na požadavky zachování obchodního tajemství. Dotyčné strany obdrží úplné odůvodnění těchto rozhodnutí.

5. Postup uvedený v odstavcích 1, 3 a 4 nebrání žádné straně zahájit v dané věci soudní řízení.

Článek 21

Řešení přeshraničních sporů

1. V případě přeshraničního sporu, který vznikl mezi stranami v různých členských státech v oblasti působnosti této směrnice nebo zvláštních směrnic a který je v působnosti vnitrostátních regulačních orgánů z více než jednoho členského státu, se použije postup stanovený v odstavcích 2, 3 a 4.

▼B

2. Každá strana může předložit spor příslušným vnitrostátním regulačním orgánům. Vnitrostátní regulační orgány koordinují své úsilí dosáhnout vyřešení sporu v souladu s cíli stanovenými v článku 8. Povinnosti, které uloží vnitrostátní regulační orgán podnikům v rámci řešení sporu, musí být v souladu s ustanoveními této směrnice nebo zvláštních směrnic.

3. Členské státy mohou stanovit, že vnitrostátní regulační orgány společně odmítnou řešení sporu v případě, že existují jiné mechanismy, včetně mediace, které by lépe přispěly k včasnému vyřešení sporu v souladu s článkem 8. Neprodleně o tom strany informují. Pokud se spor do čtyř měsíců nevyřeší, pokud nebyl předán soudu tou stranou, která usiluje o nápravu, a pokud o to jedna ze stran požádá, koordinují vnitrostátní regulační orgány své úsilí dosáhnout vyřešení sporu v souladu s článkem. 8.

4. Postup uvedený v odstavci 2 nebrání žádné straně zahájit v dané věci soudní řízení.

Článek 22

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor („Komunikační výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 23

Výměna informací

1. Komise poskytne Komunikačnímu výboru veškeré příslušné informace o výsledku pravidelných konzultací se zástupci operátorů sítí, poskytovatelů služeb, uživatelů, spotřebitelů, výrobců a odborů, jakož i s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

2. Komunikační výbor, s ohledem na politiku Společenství v oblasti elektronických komunikací, podporuje výměnu informací mezi členskými státy navzájem a mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji regulačních činností týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací.

Článek 24

Zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby byly veřejně zpřístupněny aktuální informace týkající se uplatňování této směrnice a zvláštních směrnic takovým způsobem, který všem zainteresovaným stranám zajistí snadný přístup k daným informacím. Členské státy zveřejní ve vnitrostátním úředním věstníku oznámení, v němž uvedou, jak a kde jsou informace zveřejňovány. První takové oznámení musí být zveřejněno přede dnem použitelnosti směrnice uvedeným v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci, a poté se oznámení zveřejňuje při každé změně informací, které jsou v něm obsaženy.

2. Členské státy zašlou Komisi kopii všech takových oznámení ke dni jejich zveřejnění. Komise případně předá tyto informace Komunikačnímu výboru.

▼B

Článek 25

Postupy pro přezkum

1. Komise pravidelně přezkoumává uplatňování této směrnice a podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to poprvé nejpozději do tří let ode dne použitelnosti směrnice uvedeného v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci. Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být poskytnuty bez zbytečného odkladu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Zrušovací ustanovení

Tyto směrnice a rozhodnutí se zrušují s účinkem ode dne použitelnosti směrnice uvedeného v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci:

— směrnice 90/387/EHS,

— rozhodnutí Rady 91/396/EHS ze dne 29. července 1991 o zavedení jednotného evropského čísla tísňového volání ([1]),

— směrnice Rady 92/44/EHS ze dne 5. června 1992 o uplatňování otevřeného přístupu k síti pro pronajaté okruhy ([2]),

— rozhodnutí Rady 92/264/EHS ze dne 11. května 1992 o zavedení standardního mezinárodního telefonního přístupového kódu ve Společenství ([3]),

— směrnice 95/47/ES,

— směrnice 97/13/ES,

— směrnice 97/33/ES,

— směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/10/ES ze dne 26. února 1998 o uplatňování otevřeného přístupu k síti (ONP) pro hlasovou telefonii a o univerzální službě v oblasti telekomunikací v konkurenčním prostředí ([4]).

Článek 27

Přechodná opatření

Členské státy zachovají všechny povinnosti podle vnitrostátních právních předpisů podle článku 7 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a článku 16 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) do té doby, než vnitrostátní regulační orgán rozhodne ve věci těchto povinností podle článku 16 této směrnice.

Operátoři pevných veřejných telefonních sítí, kteří byli příslušným vnitrostátním regulačním orgánem označeni jako podniky s významnou tržní silou v oblasti zajišťování pevných veřejných telefonních sítí a poskytování služeb podle přílohy I části 1 směrnice 97/33/ES nebo směrnice 98/10/ES, budou nadále pokládáni za „oznámené operátory“ pro účely nařízení (ES) č. 2887/2000 do té doby, než bude dokončena analýza trhu uvedená v článku 16. Poté přestanou být pokládáni za „oznámené operátory“ pro účely uvedeného nařízení.

([1]) Úř. věst. L 217, 6.8.1991, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 165, 19.6.1992, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 98/80/ES (Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 27).
([3]) Úř. věst. L 137, 20.5.1992, s. 21.
([4]) Úř. věstník č. L 101, 1.4.1998, s. 24.

▼B

Článek 28

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24. července 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 25. července 2003.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a všechny jejich pozdější změny.

Článek 29

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 30

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

Seznam trhů, které mají být začleněny do počátečního doporučení Komise o relevantních trzích produktů a služeb uvedeného v článku 15

1. *Trhy uvedené ve směrnici 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě)*

   Článek 16 — Trhy vymezené podle předchozího předpisového rámce, u nichž mají být přezkoumány povinnosti.

   Poskytování připojení k veřejné telefonní síti a využívání této sítě v pevných místech.

   Poskytování pronajatých okruhů koncovým uživatelům.

2. *Trhy uvedené ve směrnici 2002/19/ES (přístupová směrnice)*

   Článek 7 — Trhy vymezené podle předchozího předpisového rámce, u nichž mají být přezkoumány povinnosti.

   Propojení (směrnice 97/33/ES)

   - původ volání v pevné veřejné telefonní síti
   - ukončení volání v pevné veřejné telefonní síti
   - tranzitní služby v pevné veřejné telefonní síti
   - původ volání v mobilních veřejných telefonních sítích
   - ukončení volání v mobilních veřejných telefonních sítích
   - propojení pronajatých okruhů (propojení dílčích okruhů)

   Přístup k síti a zvláštní přístup k síti (směrnice 97/33/ES, směrnice 98/10/ES)

   - přístup k pevné veřejné telefonní síti, včetně zpřístupnění účastnického vedení
   - přístup k mobilním veřejným telefonním sítím, včetně volby operátora

   Velkoobchodní kapacita pronajatých okruhů (směrnice 92/44/EHS)

   - velkoobchodní poskytování kapacity pronajatých okruhů jiným dodavatelům sítí nebo služeb elektronických komunikací

3. *Trhy uvedené v nařízení (ES) č. 2887/2000*

   Služby poskytované prostřednictvím zpřístupnění účastnických vedení (tvořených metalickým vedením).

4. *Další trhy*

   Vnitrostátní trh pro mezinárodní roamingové služby v mobilních veřejných telefonních sítích.

▼B

PŘÍLOHA II

Kritéria, která mají používat vnitrostátní regulační orgány při hodnocení společného dominantního postavení v souladu s čl. 14 odst. 2 druhým pododstavcem

Ve smyslu článku 14 je možno považovat dva nebo více podniků za podniky ve společném dominantním postavení, jestliže i při neexistenci strukturálních nebo jiných vazeb mezi nimi působí na trhu, jehož struktura je považována za vedoucí ke koordinovaným účinkům. Aniž je dotčena judikatura Soudního dvora týkající se společného dominantního postavení, může jít o případ, kdy trh splňuje řadu příslušných charakteristik, zejména z hlediska koncentrace trhu, průhlednosti a jiných charakteristik uvedených níže:

— vyspělý trh,

— stagnující nebo mírný růst na straně poptávky,

— nízká pružnost poptávky,

— homogenní produkt,

— podobné struktury nákladů,

— podobné podíly na trhu,

— nedostatek technické inovace a vyspělé technologie,

— chybějící přebytek kapacity,

— velké překážky pro vstup na trh,

— nedostatek protiváhy kupní síly,

— nedostatek potenciální hospodářské soutěže,

— různé druhy neformálních nebo jiných vazeb mezi dotyčnými podniky,

— mechanismy protiopatření,

— chybějící nebo omezený prostor pro cenovou konkurenci.

Výše uvedený seznam není vyčerpávající ani se nejedná o kumulativní kritéria. Účelem seznamu je spíše uvést příklady argumentů, které by mohly být využity k podpoře tvrzení týkajících se existence společného dominantního postavení.